

prima instanță: V. Nicula
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2ra-891/18

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eugenia Cernolev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Eugeniei Cernolev împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Eugenia Cernolev și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 29 iunie 2017 Eugenia Cernolev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 23 mai 2017 a depus la Inspeția de Stat în Construcții o plângere, prin care a solicitat atragerea Anei Terentii la răspundere contravențională în baza art. 177 alin. (1) lit. k) din Codul contravențional, pentru exploatarea fără recepție a baiei din apartamentul nr. 8, str. București 52, mun. Chișinău.

A menționat că pârâta nu a examinat imediat plângerea din 23 mai 2017, încălcându-i, astfel, dreptul la examinarea imediată a plângerii, garantat de art. 440 alin. (3) din Codul contravențional.

A invocat că prin neexaminarea imediată a plângerii de către Inspeția de Stat în Construcții i-a fost cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin stare de stres și frustrare, pe care îl estimează în mărime de 10 000 Euro.

Solicită încasarea de la Inspeția de Stat în Construcții în beneficiul Eugeniei Cernolev a sumei de 10 000 Euro, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2017 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Respingând acțiunea, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a demonstrat temeinicia pretențiilor sale, făcând trimitere la prevederile art. 118 CPC. Or, conform răspunsului Inspecției de Stat în Construcții din 04 iulie 2017 petiția depusă de către reclamantă la data de 23 mai 2017 a fost examinată în termenul prevăzut de art. 8 alin. (1) al Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018 a fost respins apelul declarat de către Eugenia Cernolev și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 martie 2018, Eugenia Cernolev a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normele de drept material, și anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, încălcându-i, astfel, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A menționat că, instanțele de judecată la examinarea cauzei urmau să aplice prevederile speciale și anume art. 3 alin. (1) al Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, coroborat cu art. 440 alin. (3) din Codul contravențional, dar nu prevederile art. 8 alin. (1) al Legii cu privire la petiționare, deoarece norma specială se aplică cu prioritate în raport cu norma generală.

Astfel, a invocat că prin prisma art. 3 alin. (1) al Legii cu privire la petiționare, Inspecția de Stat în Construcții urma să examineze plângerea din 23 mai 2017 cu privire la atragerea la răspundere contravențională a Anei Terentii în baza art. 177 alin. (1) lit. k) din Codul contravențional, pentru exploatarea fără recepție a sălii de baie din apartamentul nr. 8, str. București 52, mun. Chișinău, în termen de cel mult 3 zile din data depunerii plângerii.

Prin referința depusă la data de 16 mai 2018 Inspecția de Stat în Construcții a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Eugenia Cernolev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Eugenia Cernolev asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Eugeniei Cernolev ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Eugenia Cernolev se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic